

Zuzana Černá se ve své práci věnuje procesu poválečné očisty československého filmového průmyslu, tak jak ji prováděla mezi lety 1945 a 1946 disciplinární rada Svazu českých filmových pracovníků. Práci neredukuje na tuto úzkou výseč, ale nejprve uvádí historický kontext poválečného Československa, následně názorně představuje retribuční dekrety a ukazuje, jak probíhala kulturní a legislativní očista. Samostatná kapitola je věnována Svazu českých filmových pracovníků, dále její disciplinární radě a revisní komisi. Když se dočítáme k závěru, již je před námi narýsován velmi přehledný obraz instituční a legislativní praxe v době politického zlomu.

V případě práce Zuzany Černé se mi doporučení k obhajobě píše velmi lehce a radostně. O tématu poválečné očisty českého filmu vznikly různé texty, často bulvarizujícího charakteru. Zuzana Černá se však vzdálila této rovině a nezaměřila se na kompilaci, která by shrnula hlavní "mediální" případy. Naopak – její práce je výsledkem dlouhodobého, systematického a precizního primárního výzkumu, který probíhal nejen v nejrůznějších archivech, ale i v osobních pozůstalostech lidí angažovaných v tomto procesu. Podařilo se jí tak až detektivně dopátrat mnoha velmi cenných a zcela neznámých materiálů, které nalezneme v příloze práce a jež si zaslouží i publikování (navrhuji proto vydání dílčích "nálezu" v edici časopisu *Illuminace*). Zuzana Černá nejen vyniká svým zápalem a pílí při hledání materiálů a informací, ale i schopností interpretace nalezených dat – podařilo se jí proto vysvětlit mnoho neznámých kroků, strukturních a personálních vazeb a dosud nejasných linií tohoto procesu. Práce je tedy velmi cenná, objevná a pro doplnění historie české kinematografie zcela zásadní. Po dopracování či rozšíření si dokáží představit i její publikování. Práci jednoznačně navrhuji k obhajobě a navrhuji hodnocení výborně.